

30 Ağustos'u Anarken Dedemden Dinlediklerim ve Unutmamız Gerekenler

Afyonkarahisar'lıyım.. 1944 doğumluyum. Çocukluğumda dedem de 90 yaşına balig olmuştu. Hayatımda okuduğum okulların yanında belleğimde kazınamayacak, kalıcı iz bırakan rahmetli dedem İbrahim Çavuş olmuştur. Okuma yazması yoktu. Alim değildi, ama arif bir insandı. Çocukluğum merhum dedemin anlattığı harb hikayelerinin yanında dev ve peri masallarının yanında dini ve milli hikayeleri dinlemekle geçti. Kısacası bizim kuşağın Radyo, ve TV leri aksakallı dedelerimizle beyaz yemenili ninelerimizdi. Akşam yemeğinden sonra ocakta yanan ateşe karşılık onların dizlerine başımızı koyar, onların anlattıklarını büyük bir heyecanla dinlerdik. Halen bu yaşta bile Oğünler gözümün önünde canlanınca burnumun direği sızlıyor , akan göz yaşlarıma mani olamıyorum. İşte bizim kuşak böyle aksakallı dedelerimizle , beyaz yaşmaklı ninelerimizin anlattığı hikaye ve masallarla hayata hazırlandık.Şimdiki kuşak gibi TV. ve çocuklarımızı akılsız hale getiren akıllı telefonlara emanet edilmedik.

İşte Afyonkarahisar köy ve kasabalarında Yunan mezaliminden bir alıntı ve belgeli bir görüntü:

“Düşman yurdun dört bir yanını istila etmiş, namus pay-i mal edilmiş, yaşlı genç demeden insanlarımız öldürülüyor, Hatta sivilleri de süngülüyorlar.Düşman köylere kadar giriyor, malımıza mülkümüze el koyuyor, genç kadınları erkeğinin gözü önünde taciz ediyor, hatta Müslüman Türk kadınıni aşağılamak için silah zoruyla oynatıyorlardı. Onun için kadınlarımızı saklamak için gübre içine gömmek zorunda kalıyorduk.Tabi biz rençberlik yapan cahil kimseleriz. Köylerimize saldıran kafire mukavemet gösteremiyoruz. Yokluk zamanı silah yok, cephane yok. Böylece günler günleri kovalıyordu. Korku ve endişe ile bekliyorduk. Askerlerimize ve kumandanlarına dualar ediyorduk. Yine bir gün tellal bağırdı, "***Düşman geliyor, saklanın, tedbir alın***"

Ben hanımı alıp köy yerlerinde hayvan tezeği yığını vardır mayıs da derler bu hayvan dışkısına...Yığın yaş olduğu için içine saklandık. Yani bir küçük dışkı tepeciği düşünün, onun içine elimize birer tas alıp, saklandık. ağızımızın içine hayvan pisliği girmesin diye tası ağızımıza dayıyorduk. Neticede Yunanlar geldi, her tarafı arıyor, seslerini duyuyoruz. Saklandığımız mayısın içine bir süngü soktular, süngü koluma girdi, o

kadar acıdı ki ama sesimi çıkarsam hanımı da beni de öldürecekler. Biz tezek yığınınından çıkmayınca düşman köyü terk etti. Neticede o gün kurtulmuştuk. O günü hiç unutamam. Üstümüz başımız pislik kokuyor, her yanımız pislik olmuştu. Biz bu kokulara alıştık köy yerin de ama esas bizim ağrımıza giden çaresizlikten pisliğin içine saklanmaktı. Gel zaman git zaman bir gün yine bir bağırtı koptu... **“Yunan askerleri geliyor”**

Biz hanımla yine kahrederek ineklerin pisliğinin içine kahrederek ve ağlayarak saklandık. Bize kumandanlar emir vermişti askerlerimize buğday, arpa yetiştiriyor, un veriyorduk, biz çiftçiler de milli mücadeleye böyle destek veriyorduk. Neticede saklandığımız tepeciğin ucundan bir yerden minik bir delik açtım oradan gelenlere bakıyordum.

İyi ama bu gelenlerin yüzü düşmanların ki gibi nursesiz değildi, postalları da gavurların postalına benzemiyordu. Bir asker diğerine “Ali” diye hitap edince, çok affedersiniz b.kun içinden bir fırlama fırladım. Ben fırlayınca askerler de biraz korktu ne oluyor diye. Ben onların Türk Askeri olduğunu anlayınca eğildim postallarını öptüm, hüngür hüngür ağlayarak, askerlerimizi kucakladım. Allah’ım sizi korusun dedim ve ekledim.

--Siz Türk’sünüz

--Evet Türk’üz, sen niye bu pisliğin içine girdin be Müslüman?

--Sizi düşman sandım da ondan kahraman Mehmedim,

-Artık korkacak bir şey kalmadı tüm kafirleri geldikleri yerlere gönderiyoruz, Yunanı Kovalamaya başladık. Milletimizin namusu ve tüm kutsal ve milli değerler artık salaha ermiştir. Haydi hanımını al evine git, askerlerimize biraz su ve ayran verin. Ve tüm askerlerimizin muzafferiyeti için Yüce Yaraticımıza dua edin. Anafartalar, yer gök Kahraman Mehmetçiklerle doldu...

Evet, Bedavadan, terlemeden, çile çekmeden, kanına, canına, namusuna bir zarar gelmeden bu vatani sıradan bir toprakmış gibi çiğneyenlere

İstiklal Marşı okunurken ayağa kalkmayan, saygı göstermeyen vicdansızlara, rengini şühedanın kanından alan bayrağıma hürmet göstermeyen şuursuzlara, akıl iz’an ,iman ve şuur ihsan eyle Allah’ım.

İstiklal savaşında elinde süngüsüyle düşmanı kovalayan Mehmetçiğe, çocuğunu köyün aksakallı imamına emanet ederek bebeğinin kundak beziyle askere cephane taşıyan yaşmaklı annelerimize, seccadesiyle ninelerimize, askerlerimizi aç bırakmayan evdeki ekmeğini Mehmetçikle paylaşan yoksul köylülerimize, bu heyecanı organize ederek

Dumlupınar'da üç komutan anıtında yer alan başta Gazi Mustafa Kemal, Mareşal Fevzi Çakmak ve İsmet paşalarımızın yanında Elazığlı Binbaşı Hacı Ömeroğlu Yusuf Ziya, Diyarbakir'li üsteğmen Mehmet oğlu Ahmet, Urfalı Teğmen Halil İbrahim oğlu Mustafa, Suvari alayı komutanı Şekip bey, Düzce'den Veysel ömer ; Akhisar' Tatasut köyünden İbiş ömer, Aşehir'den Arif oğlu Mehmet, Bolvadin'li Mehmet oğlu Mustafa, suvari alayı komutanı Yuzbaşı Rauf ve Afyonlu İbrahim Çavuş ile isimlerini saymadığım Dumlupınar şehit ve gazilerimize Rabbimden rahmet diliyorum. Rabbim cennette mekânların ali eylesin.

Bizleri de rahmetli Akif'in diliyle " CENNET" diye tabir ettiği bu güzel ülkemizin kıymetini bilenlerden eylesin AMİN... AMİN... AMİN...
www.kadirkeskin.net